

CIKÁN GENERÁLEM

Napsal Č. Kramolík.

Už dávno tomu, co žil v hustých leších valašských mistrů v taškářství jménem Dobroděj. V noci potuloval se se svými tovaryši po krajíně, ve dne skrýval se v ráz-tokách horských, bylo-li nějaké nebezpečí: jinak i ve dne toulá-aal se směle po okolí. Natropil se svými soudruhly mnoho špatných kousků, ale začasť vyvedl i skutek takový, jemuž se každý mu-sil zasmáti, až na toho, kohy se to týkalo: ten se obyčejně velmi m-rzel.

"A co mu máme přichystati?" vyzvídala rychle hostinská. "Chutnou večeři a čistou svě-tnici, bude zde přes noc." Služebnici vyprávěli koně, zavě-dli je do prostrané stáje a pak se posadili kolem podlouhlého stola v rohu světnice. Hostinský doná-šel nápoj, a žena připravovala po-koje pro vzácného hosta. Na pe-riny rychle oblékla vkusnější a pa-rádnější cihy, poopravila slavník a lážko zase ustlala. Na okna po-věsila čisté záclony, na prádelník dala světeční pokrývku a kde byl jaký prach, na rychlo ho setřela. Manžel, obsluživ generálovy slu-žiči, vešel též za ženou do poko-je a prohlížel, je-li vše v pořádku. Sotva byli s uspořádáním poko-je hotovi, přivřel kočár. Mžkem povstali služebníci od stola, spě-řali ven. Hostinský i se ženou šli hned v patách za nimi. Když se kočár zastavil, přikročili dva služebníci, aby pomohli panu je-nerálovi vystoupit. Sotva jenerál první krok udělal, přistoupil k němu hospodský i hospodská, přivítali jej uctivě a políbili mu ruk. Milý jenerál zakýval spoko-jeně hlavou a hrdě krácel ke dve-řím hostince. Hostinský i se že-nou běželi před ním otevřít při-pravenou pro něho světnici.

Mezi touto řečí vzal Dobroděj od jezdecké depeši a zanesl ji páno-vi do jeho pokoje v druhém kon-ci stavení. Po chvíli se vrátil a ří-ka klidně hospodskému: "Milostpán vás žádá, abyste mu půjčili 500 zlatých. Zítřka o osmé hodině dostane poštou peníze a pak vám je vrátí a přidá 20 zla-tých za půjčení. Viděl jsem u něho ještě kterési sto, ale on by nerad se vydal docela z peněz," podotkl Dobroděj, který zastával úřad ko-morníka. "Pět set, pět set," opakoval si rozpacitě hostinský. "Kdybyste neměl, tož musil by pan mlynář počkati do rána u pa-na pudmistra, a vy přijel byste ráno pro peníze a přivedl zároveň koně. Pan jenerál o 8. hodině bu-de mít na jisto peníze," pravil o-pět komorník jezdecký. "Aeh, což o peníze, pan mlynář ne nečeká, on chce jenom va-děti, jestli pan jenerál koně při-jme. A pak, kdyby i chtěl, pan-táta mu je hned ze svého dá, však ví, jak milostpán je štedrý, a jak dobře všecko platí," vychvaloval jenerála jezdecký. "A co by pan pudmistr milost-pána zakládal, když už je od vás pryč. Já mu je půjčím. Vzpomí-nal jsem si pojednou, mám-li to-lik peněz doma," vymlouval se hostinský. Po slovesch těch vešel do své světnice, vyhledal peníze a odpo-čítával je Dobrodějovi na stole. "Tož pojďte se mnou k milost-pánovi," pravil komorník jezdecký, když byl peníze přijal. Opustili senkovaň, přešli sň, vkročili do své světnice určené za nocleh služebníkům a brali se ke dveřím je-nerálovým. Až sem je hostinský doprovázel. Po chvíli vrátili se po-slově od jenerála a jezdecký nesl si od něho zase zapečetěné psaní. "Co povídal pan jenerál?" vyzvídala hostinský. "Byl rád, že jste mu posloužil. Však se vám za to dobře odmění. Máte dáti večeri tomuto poslu, by se na cestu posilnil," oznamoval Dobroděj vůli pánovu. Hostinská chystala pro nového hosta večeři, a manžel přinášel ná-poj. Mezi jídlem vyzvíděl hostin-ský, že jezdecký je služiči u pana pudmistra z V., kterého osobně znal, a že pan jenerál zaplatil noc-leh panu pudmistrovi královsky a ještě že všechny domácí služební-ky peníze podělal. Taková zpráva těšila hostinského nemálo. Už po-čítal v duchu, kolik bude moci na paní jenerálovi žádati. Sto zla-tých nejméně a toho koně, co ne-umí dobře běžeti, na přídavek. Jezdecký navěčerev se, odjel. Dobroděj určil dva hlídače, kte-ří měli v noci bděti a každé půl hodiny stavení obcházeti, aby bez-pčnost pana jenerála byla poji-štěna; ostatním pak nařídil, aby časné z rána koně kousek projeli a očistili. Pak rozloučiv se s ho-stinským, šel se svými druhy spá-ti.

stav vodu a za půl hodinu běž za-ze k panu jenerálovi, snad bude již vzhůru." Hostinská čekala ještě dele. Te-prve za hodinu vzala vodu a šla k jenerálovi. Zaklepala na dveře, ale zase se nikdo neočyval. — Ze zvědavosti nahlédla klíční dírkou do světnice a viděla, že se tam mi-lostpán jenerál prochází v košili. Div že hlavu neztratila, jak pospě-řovala za mužem. "Prochází se po světnici a je černý jako cikán," s úžasem vy-kládala žena. "Nemluv tak, ne!" káral jí je-jí manžel. "Kdo ví, co je za ro-dič. Jsou pryč na světě lidé černí jako bota. Kdo ví, není-li z nich." Za dlouhou chvíli, když jenerál neotvíral a služebnici též se s ko-ňmi nevraceli, šel hostinský sám k milostpánovi. Jíz mu začalo býti jaksi nevolno. Klepal na dveře ně-koikrátě vždy silněji a silněji, a-le jenerál jakoby byl hluchý, stá-le se jen procházel a neočyval se. Hostinský se domrzl. Vrátil se do nálevny, vzal ze šuplíka na drátě navlečené klíče, vyhledal si klíč od komory, který se hodil i do zámku ve dveřích jenerálových a šel zase k milostpánovi. Odemkl bez ostychu dveře a vešel dovnitř. "Nebude se ještě milostpán je-nerál oblékati?" otázal se hostin-ský po německu. "Trébién!" odpověděl tento. "Kde ráčíte mít své služební-ky a šaty," ptal se s úzkostí ho-stinský, neboť se ho při pohledu na špinavé nohy jenerálovy opa-řdu úzkost zmocňovala. "Trébién!" odvětil tento. "Neráčíte umět německy?" "Trébién," zněla zase odpověď jenerálova. Hospodského již se chytalo zou-falství, neboť se mu pořád víc a více zdálo, že to stojí před ním ci-kán. Aspoň špinavé nohy a stru-patá kolena tomu nasvědčovala, jenom čistá košile poukazovala na nějaký vznešenější původ. "Prosím vás, člověče, povězte mi, co jste za jeden?" otázal se nyní hostinský česky. "Milý pantatínku, já jsem ci-kán." "Cikán?" zhroutil se hostinský. "Ale pro Krista Pána, vždyť jsi byl jenerálem, jak pak se najed-nou přes noc z tebe stal cikán?" "Byl, byl, ale už nejsem," za-škrabal se mrzutě cikán ve vlá-šech. "Milý pantatínku, taef a ta-ef lidé mne v lese lapili, přistro-řili mne za jenerála, zavezli mne sem a nyní mi utekli. Nyní nemám, pantatínku, ani jenerálských ša-tů, ani svých," žaloval cikán. "I vy hlupci darebáčství! A co je v kuře?" Hostinský rázem otevřel kufr, u něhož šibali schválně klíček ne-čali, a zůstal státi jako opařen: kufr byl plný hlíny. Proto byl tak těžký. To hostinského jak náleží do-hrlo. Uhodil vikem, až dvakrátě od kufru odskočilo a vyřil si žlžé na ubohém cikánovi. Popadl ta-tar a jak fezal tak fezal. Cikán ječel, co mu hrdlo stačilo, a když se hostinský bitím unavil, vysmy-kl se mu a utikal v košili tou sa-mou cestou, kterou byl ve slávě přijel, nazpět do lesa za svou ro-dinou. Taškáři již na něho v lese čeka-li. "Cikáne, jak se ti líbilo na té jenerálské službě?" ptali se ho s úsměvem. "Ne tuze dobře," zaškrabal se za uchem cikán a kysele se usklí-bl. "Večeře byla dobrá, ale snída-ní bylo zlé." "Však mohl jsi, starý osle, vě-dět, že z cikána nebude jenerál," smál se mu taškáři a dali mu za-se jeho šaty. Milý cikán se chvatně oblékl a jakživ nechtěl být jenerálem.

Lék proti kašli. (Severa's Balsam for Lunge). Neřekajte pouze, že "chcete něco proti kašli". Zapamatujte si správné jméno a tak předejete ná-podobením. Po celých 37 roků Severův Balsám pro plíce osvěd-čil se v léčení kašle a nastuzení a všude tam, kde kašel jest pří-znakem choroby, jako při chřipce a zápalu průdušek, křečovitém záškrtu, chrápivosti a bolavém hrdle. Jest to vtečný lék pro dospělé i děti. Ceny: 25 a 50 centů — všude v lékárnách.

BLISS and SON Založen roku 1894 JOS, BLISS, zakladatel FRANK E. BLISS, ředitel komisijní živým dobytčím SOUTH OMAHA. Dobře se vám vyplatí, budete-li obchodovati s naší firmou. Naším Čechem, Henry Doležalem, jenž s Frank E. Blissem prodá-vají hovězí dobytek a Bill McAdamsem za pomoci Wm. Royce, již prodávají prasata, bude váš dobytek prodán dobře a opatřen dobře, když jej pošlete na: BLISS & SON.

Zlatá žíla Přístěhl - Zaplaťte až se vyléčíte. Mlýnský ošetrovací spolek, který vyřídí slatou žílu, přístěhl a pro celou rodinu v krátkém čase a bez obtížného ranžování operací. Žádá chloroform, éter, nebo jiný uspalovací prostředek se nepoužívá. Vy-léčení začíná v každém případě, který je přístěhl pro obstarání a slatou peníze se neplatí, dokud nemocný není vyřazen. Píše si pro katalo a Receptů nemocných se jmény a dostá-tím více než 1,000 vyřazených lidí, kteří byli zcela vyléčeni. Dr. E. E. TAREY, 240 Bee Bldg., OMAHA, NEB.

F. DVORÁK, prodáváč vepřů — JOE FLOOD, prodáváč dobytka. Tel. No. 3780. Tel. No. 1072. AL. POWELL, prodáváč ovčí. Dvořák Commission Co. Telefonujte neb píše nám a obrátíte bezodkladnou odpověď. Telefon: No 607 — Room 217 Exchange Bldg. — So. Omaha.

Nejlepším místem k nakupování stavebního dříví, jest česká dřevařská ohrada, Chicago Lumber Co., na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 493 Čestní prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží

Tímto oznamuji všem čestným starým i novým příznivcům, že vlastním HOTEL "PRAHA" který jest úplně znovu vypraven vším vnitřním zařízením, vkusně de-korován a kde krajane, zavítavší do Omahy, naleznou nyní řádnou ob-sluhu a pohodlí to nejlepší. Chutná jídla v pravé české kuchyni vždy vás uspokojí. O přízeň místních i venkovních krajanů uctivě žádá JOSEF PIVONKA Boh 13. a William ul. OMAHA, NEBRASKA t-28-4

'Fremo' velkolepý nápoj na uhasení žízně Jest zdravý a osvěžující. Jistě se ptejte po "Fremo", kdy-koliv máte žízeň. Vyráběné a láhvované Fremont Beverage Co., Fremont, Neb.

Bliss & Wellman kommissionáři dobytčím Exchange Building, Stock Yards Station, SOUTH SIDE OMAHA, NEBRASKA. Jsme již v tomto obchodu 20 roků. Naše vlastní zkušenost a znalost se spojením se silami, které pro nás pracují, — mají též dlouholetou zkušenost. A proto můžete s důvěrou se na nás spoléhnouti, nám věřiti učinili jsme 5 milionů dolarů obrátu obchodního v této době, což do svědčuje, že zasíláte mají v nás důvěru a že jsme jim získali ty nej-vyšší ceny za jakost dobytka, jež kdy poskytovali.

NEMOCE OČÍ, UŠÍ, NOSU A HR DLA LÉČÍ ČESKÝ ODBORNÍK Dr. J. J. Warta ROSE BUDOVA, 16. A FARNAM ŽÁDÁ SE informace s průkazem o-hledně Ignáce Palouše, který opu-štil Cincinnati, Ohio, v roce 1887. Kdo-koli by o něm něco věděl, buď o mrtvém nebo živém, nechtě laskavě u-vědomit: Alfred T. Fulford, právník, 601 Gwynne Building, Cincinnati, Ohio. — Advertisement t-18-3p. ZVĚŠTOVÁNÍ a rnořování obrazů u Hofmanna, 1246 So. 13. St. — Adver-tisement 9-3e t-17-3c. ČESKÉ REKORDY a mluvící stroje u Hoffmanna na 13., blíže William. — Advertisement 9-3e t-17-3c. ŠICÍ STROJE SINGER též z druhé ruky u Hoffmanna, 13., blíže William. — Advertisement 9-3e t-17-3c.